

(Bet. Nr. 104—106.) Andragende fra Fæstehusmand N. Jørgensen af Staadstrup Mark, fra Behøvere af Bogense-Egnen og fra Sønder Bjært Sogneraad af samme Indhold henvises til Indenrigs- og Finansministeren.

Af Jørgensen:

(Bet. Nr. 100.) Andragende fra Murmester S. Jensen af Hjørring, om Betaling for udført Bygningsarbejde ved Amtmandsboligen dersteds, henvises til Indenrigsministeren.

Formanden (Høgskbro): Det vil erindres, at det kun er de Andragender, til hvilke der foreligger Indstillinger, som kunne forhandles her i Salen. Jeg sætter først de Finansministeren vedkommende Indstillinger under Forhandling, nemlig dem under Nr. 4, 5 og 6. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren (Bull): Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til den ærede Finansminister. Sidste Gang vi forhandlede Andragender, var den ærede Finansminister forhindret i at være til Stede og havde anmeldt Forfald. Jeg siger det ikke for at behøje den ærede Minister noget, men for det Tilfælde, at den ærede Minister ikke siden den Tid har efterset, hvad der blev udtalt af Ordføreren, skal jeg kun nævne, at jeg paa Udvalgets Begne tillod mig at anbefale at henviser samtlige Andragender med den Motivering, at der var kommet en ny Invalideløse, og at vi som Følge deraf anmode Finansministeren om at tage Sagerne op til fornyet Overvejelse, da den nye Væge mulig kunde komme til et andet Støn. Blandt de Andragender, der foreligge i Dag, er Nr. 86 fra Husmand J. Sepsen af Urum om Invalidunderstøttelse. Det ophyses om denne Mand, der har deltaget i Krigen 1848—50, at han først er bleven saaret i 1848 og siden ved Frederiksstad 1850, og i Bilagene til Mandens Andragende foreligger et Bevis for, at Manden har været ansat for Invalid og har faaet en Invalidunderstøttelse paa 51 Rigsdaler. Denne Invalidunderstøttelse toges fra ham i 1857. Det vil være bekendt for dem, der have med Invalidesager at gøre, at der netop i 1857 gik en stor Kommission over hele Landet, og at der er mange Invalidider, som have mistet deres Pension den Gang. Denne Mand har altsaa været anerkendt for at være Invalid. Nu er han selvfølgelig, da han har været med i 1848—50, en meget gammel Mand, og derfor er det meget forstaaeligt, at han har Meen af sit Saar, og da det er bitterligt, at han er

saaret, og da han har været anerkendt som Invalid, har man ment, at der var Grund til at henviser hans Andragende til Finansministerens velvillige Overvejelse. Det næste Andragende, under Nr. 88, er et Andragende fra en Mand, som har deltaget i Krigen fra 1848—50. Overfor ham er det samme Tilfælde, at det kan paavises, at han virkelig har blødt for Fædrelandet ved et Studsaar. Det ophyses nemlig i Andragendet, at han blev saaret i Slaget ved Fredericia den 6te Juli 1849. Saaret bestod i, at den venstre Haands Begefinger blev bortstødt. Det bemærkes nu i Andragendet, at han siden den Tid har lidt en Del Meen af det, hvad man saa godt kan forstaa, og navnlig, at han om Vinteren saar Frost i Haanden selvfølgelig paa det Sted, hvor han er saaret, det kan genere ham i hans Arbejde, da han skal leve ved almindeligt strængt Arbejde. Udvalget har derfor ment, at vi burde henviser dette Andragende til Finansministeren, da det jo ikke kan ombisputeres, at Manden virkelig er saaret, idet han har faaet en Begefinger bortstødt. Andragendet under Nr. 89 er fra en Mand, som hedder P. R. Kristensen fra Nykøbing paa Mors. Det kan maatte se ud til at være mere tvivlsomt. Det bemærkes nemlig om dette Andragende, at han i 1862 paa Grund af Kortsynethed blev udstreven til Militærarbejder. I 1863, altsaa lige før Krigen, maatte han over til Odense og har saa siden været med i Krigen og har været syg. Navnlig paa Tilbage-toget fra Dannevirke, hvor saamange af vore Landsmænd fik deres Aars, har han lidt meget betydeligt og blev derefter kasseret. Denne Mand ophyses saa i Andragendet, at Andragendet er begrundet paa den Sygdom, han har paadraget sig i Tjenesten. Udvalget har ment, efter de Oplysninger og Bilag, der foreligge, at vi burde henviser det til den ærede Finansminister. Vi tro, at der er stiftet saa nær, som det kan stiftes, Bevis for, at Mandens Svagthed er en Følge af Sygdom, han har faaet i Tjenesten. Med